

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

XV. Synodus, Quae Quarta Romana Sub Sixto Summo Pontifice Theodosio
XIV. & Maximo coss. ann. Christi CCCCXXXIII. die 26. Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

nec tecum ipse pugnare videaris. Nam si ea, qua nunc abs te scripta sunt, cum superioribus perpendas, aut adulationi obnoxius esse videberis, aut levitatis minister, et qui inani gloria succumbas.

Quid Ildoro Cyrillus responderit, ignotum est. Quid aliis tribus, apertum ex epistolis, quæ in 3. parte concilii Ephesini leguntur. Verum de his prolixius in auctario Theodoret, calumniarum auctoris.

Omnibus re- spondit Cy- rillus.

XV. SYNODUS,

QUÆ QUARTA ROMANA

SUB SIXTO SUMMO PONTIFICE

Theodosio XIV. & Maximo coff. ann. Christi CCCCXXXIII. die 26. Aprilis.

Unde synodi tota fide h- storia innote- scat.

3. part. conc. Eph. c. 41.

ACCEPTIS a Cyrillo literis de pace Ecclesiarum inita, Sixtus, cum incredibili gaudio exul- taret, Cyrillo respondit in hæc verba: O relatio digna mit- tere, digna conventu! Gaudii celestis indicium tales habere debuit cognitores; & quia res & causa deposcit, locum quoque conveni non taceri. Ad beatum apostolum Petrum fraternitas univ- ersa conveni; ecce auditorium congruens auditoribus, conveniens audiendis. Habuerunt coepiscopi nostri illum congratulationis testem, quem habemus honoris exordium. Sancta namque & venerabili synodo, quam natalis mihi dies fa- vente Domino congregat, quis sic credendum est, ipse presedit: quandoquidem probatur, nec spiri- tu, nec corpore defuisse. Adfuit palma, qui con- tentioni non defuit: juvit animorum vota nostrorum, qui videt symbolo primum inter Apostolos traditio derogari: non passus est, nefandum caput gaudere solatis, nec turbari diu sicut lutulento gurgite fontis illius perspicui puritatem. Ad nos reversi fratres, ad nos, inquam, qui morbum communi studio persequentes, animarum curavimus sancti- tatem. Et postea: Exulta, frater carissime, & ad nos recitatis fratribus victor exulta. Quarebas Ecclesia, quos recepit: nam si neminem perire volumus de pusillis, quanto magis gaudendum nobis est de sanitate rectorum? Legimus, una ovium quantum gaudii reportata prestiterit, & idcirco intelligendum est, quid laudis habeat tantos re- vocasse pastores. Greges aspiciuntur in singulis, nec unius hic causa tractatur, quoties agitur de sanitate multorum. Letamur hic nihil egisse nos praeceperimus, quando fructu nostre sententia gratu- lamur. Sustinuimus fratres, certi eos non spinas, sed vvas esse lecturos. Tum: Expellamus igitur memorati fratris nostri Joannis clericos, & opta- mus venire. Scimus ei, & pro honore & pro la- bore tuo dare responsum. Et sub finem: Hæc ad venerabilem tuam fraternitatem mecum sancta scri- bis, probans tuos in omnibus & confirmans labo- res; qui tamen graves, aut amari esse non potue- runt, quia huic impensis sunt, cujus onus leve & jugum suave portamus. Datum * xv. Kalendas Octobris, Theodosio XIV. & Maximo consulibus.

* emendanda temporis nota. Quanta Sixti læticia pro- pter pacem Ecclesiarum.

Christi vicarius fuerit animo in Nestorianorum, qui per summam impudentiam spar- serant in vulgus literas Philippo legato suppo- sitas, quibus Sixtus æge tulisse scriberet Nes- torii dejectionem.

11. Lectas fuisse in synodo Romæ Cyrilli li- teras; eamque synodum habitam fuisse apud sanctum Petrum: non quod literarum acceptio fuerit cogendæ causæ sed quia conveniant de more Episcopi ad natalem Sixti, id est, ad diem assumptionis.

111. Qua die celebrata sit synodus, nimirum 26. Aprilis, hæc enim ipsa die assumptus est Sixtus; siquidem successit Celestino, (ad supe- ros obiit VIII. Idus Aprilis) cum vacasset sedes viginti diebus. Cotrigenda igitur est tem- poris nota, quæ apud Baronium, & in conciliis habetur: neque enim fieri potuit, vt ad xv. Kalendas Octobris epistola hæc synodica differ- retur, cum in ipsa scribat Pontifex se nondum accepisse nuntios a Joanne Antiocheno, ad quem tamen alia Sixti epistola data dicitur xv. Ka- lendas Octobris.

1V. Epistolam Sixti ipsa esse synodicam: ipsam enim dicitur fraternitas sancta cum præ- sidente Pontifice scribere.

V. Qui Episcopi ad synodum venerint, nempe, qui natalem Pontificis solebant con- ventu suo celebrare: id vero habebant in mo- re, non vicinarum modo urbium Episcopi, sed etiam remotiores alii, quibus hæc occasione placeret, natalem Ecclesiarum fontem, vt lo- quitur Innocentius I. & Ecclesiam principalem, vt ait Cyprianus, vnde vntas sacerdotalis orta est, recognoscere. Sic enim Leo magnus Sixti successor post laudatam Petri in successore uni- versalem ovium Christi curam: Vnde venerabi- lium quoque fratrum & consacerdotum meorum desiderata mihi & honoranda presentia hinc sa- crator est atque devotior, si pietate hujus officii, in quo adesse dignati sunt, et principaliter defe- runt, quem non solum hujus sedis presulem, sed & omnium Episcoporum noverunt esse primatem.

VI. Unde nata sit calumnia Nestorianorum, mentientium Sixto displicuisse Nestorii deje- ctionem. Nempe literis apud Sixtum Cyrillus insinuerat, vt in Joannem Antiochenum Nes- torii patronum ferretur apostolica sententia; sed eam Pontifex sustinuit, vnde ait lætari se, quod

Ubi habita synodus.

Qua die. Emendata Sixti epistola.

Qui Episcopi congregati.

Serm. 2. in die assumptionis.

Unde nata suspicio quod Sixtus Nesto- rio faveret.

nihil egisset præcoquam, & fructum suæ patientiæ percipisset. Benignam hanc patientiam Nestoriani suum in sensum interpretati sunt.

lib. de script. eccl. c. 54. Adde quod, teste Genhadio, literas ipsimet Nestorio Sixtus dedit, quibus siqua ratione posset, malis fractum aut saltem subactum revocaret ad bonam mentem: Similiter etiam Sixtus successor Celestini pro eadem re, & ad ipsum Nestorem, & ad Orientis episcopos adversum errorem ejus succidendum sententias direxit. Id ipse testatur Sixtus in literis ad Joannem Antiochenum: Credo ad dilectionem tuam rerum cursus & ordo pertulerit, qualiter ei (Nestorio) volumus, nostra admonitione succurrere, retinimus in preceptis eum, qui erat blasphemiarum pondere in profunda mergendus, &c.

1. part. conc. Eph. c. 41. Observa, lector, hisce literis Sixtum non respondere epistole Joanni, quæ 3. parte concilii Ephelini cap. 27. inscripta legitur: Sanctissimis Deoque dilectissimis fratribus & commissis

Sixto, Cyrillo & Maximiano Joannes & reliqui omnes qui mecum sunt: sed alteri, quæ non extat. cujusque in exordio Sixtus diceretur Ecclesie lucifer vbiq; fulgens: his enim verbis nihil quidquam simile in epistola, cap. 27. collocata invenitur.

Cum ea, quæ subsecuta sunt, ad aliud negotium pertineant, quam quod Nestorii, placet facere finem scribendi de synodis, quas plurimas postmodum habitas in causa capitum Cyrilli Theodoretus scribit; partim quia inceptor ipsarum Theodoretus ipse fuit, cujus historiam propediem edituri sumus; partim quod synodorum, quas tractatas vellemus, definitivimus tempus vita Nestorii, quem, ex quo ejectus est in Oasim, inter mortuos more fore censemus; quanquam Imperatoris mandato rediturus erat, nisi Deus tam iniquam indulgentiam morte impii prævertisset.

Plures aliæ synodi alium in locum rejectæ. Ep. ad Dem. b.

TS
ndent, ignom
am ex epistola
shelini legatur.
ario Theodoret,

FICE
XXXIII.

in Nestorium
alumni Nesto
adentiam sp
legato suppo
scriberet Ne

omæ Cyrilli h
m fuisse apud
arum acceptio
nveniant de
d est, ad diem

lus, nimirum
assumptus est
o, (ad suppe
cum vacasset
gitur est rem
& in concilio
e, vt ad xv.
iodica differ
e se nondum
no, ad quem
tur xv. Ka
synodicam: Qu
a cum pr.

enerint, si Qui
lebant con
ant in mo
piscopi, sed
occasioe
em, vt lo
incipalem,
otalis orta
gnus Sixti
efflore vni
e venerabi
m morum
a hinc sa
vni offisi
liter dese
ulem, sed
vrimatem
ianorum, Ude
vrii deje
Cyrillus
n Nesto
ria; sed
se, quod

ADMONITIO AD LECTOREM.

TRIA sunt, de quibus te, lector, priusquam opus desino, moneri velim. Primum, promissam esse, ipsa libri quarti inscriptione, dissertationem tertiam, de iis, quæ vivente Nestorio scripta sunt, sive pro fide a Proclo, Cyrillo, Cassiano, Theodoro, & qui hæresim nascituram prævenit, Attico, aliisque nobilibus catholica doctrinæ defensoribus; sive pro hæresi a Nestorio, Andrea Samosatensi, Theodoro Cyrensi, Eutherio Tyanensi, & cæteris Nestorii patronis, atque etiam anathematismorum improbaribus. Promisso satisfactum esset, nisi duo obstitissent; alterum, quod jam exereverat totum hoc volumen in majorem, quam credebatur, molem, & dissertatio tamen, cum jam per se ipsa prolixa esset, debebat augeri monumentis quibusdam veteribus, quæ alicunde adhuc expectamus; alterum, quod dissertatio, quoniam argumentum habet cognatum ei, quod tractari oportet inter censendos Theodoretis libros, visa est ad auctarium Theodoretis differenda, vbi commodum habebit, atque etiam necessarium locum.

Cur rejecta in aliud opus tertia dissertatio.

Secundum, de industria filere me impræsentiarum, quibus e locis monumenta vetera expectem, etsi expediret dicere, vt similia forte benevolus aliquis commodet: veritus sum nempe, ne id ipsis contingat, quod Mercatori, de quo cum aliquando apud nonnullos sermonem facerem, vt jubent amicitia leges, aperte & libere, diceremque me vti manuscriptis duobus codicibus, Vaticano & Bellovacensi, quorum alterum ipsum haberem, alterius apographum, factum vt alicui incidere voluntas occupandi laboris, quem susceperam: factum pariter, vt principis optimi benignitate ex Vaticano exscriberetur, quod inde me accepisse dixeram: vt tentaretur artibus anonymorum Bellovacensis capituli beneficium erga me: vt pene sit subreptum supremo magistratui, quo potestas quædam iniqua fieret: vt parvi penderentur reluctantium superiorum iussa, atque operarum fides sollicitaretur: & quod in Gallia imperio non licebat per justitiam, patraretur impune ibi terrarum, vbi dissimulanter nunc bellum geritur.

Cur taciturnum de locis, unde expectantur vetera quædam monumenta.

Tertium, in codice Bellovacensi acta quædam concilii Ephesini inter opera Mercatoris esse permixta, sed admodum imperfecta, & vix vllius

Cur rejecta quædam

